

MARIJA LUGARIĆ,
zastupnica u Hrvatskom saboru

Zagreb, 18. lipnja 2026.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: *Prijedlog zakona o veterinarskim lijekovima i veterinarskim medicinskim proizvodima, s Konačnim prijedlogom zakona (P.Z.E. br. 308)*

Na temelju članka 196. Poslovnika Hrvatskog sabora na Prijedlog zakona o veterinarskim lijekovima i veterinarskim medicinskim proizvodima, s Konačnim prijedlogom zakona (P.Z.E. br. 308) podnosim sljedeći

AMANDMAN

na članak 73.

U članku 73., stavku 1. dodaje se sljedeća rečenica:
„Veterinarski recept može se izdati i kao ponavljajući recept.“

Obrazloženje amandmana:

Člankom 73. stavkom 1. Konačnog prijedloga zakona propisuje se da veterinarski recept može biti pisan rukom ili ispisan u elektroničkom obliku, ali se mogućnost izdavanja ponavljajućeg recepta uopće ne predviđa. Članak 72. stavak 10. ovlašćuje ministra da pravilnikom propiše način propisivanja i izdavanja veterinarskih lijekova, što znači da bi institut ponavljajućeg recepta, ako bi se uopće uveo, ovisio isključivo o diskrecijskoj ocjeni resornog ministarstva i sadržaju budućeg podzakonskog akta koji ga može, ali i ne mora predvidjeti te se može izmijeniti ili ukinuti bez ikakvog utjecaja Hrvatskog sabora. Riječ je o važnom pravu za sve vlasnike/posjednike životinja koje ne smije ovisiti o promjenjivim pravilnicima, već ga je opravdano utvrditi na razini samog zakona.

S većom sviješću i veterinarskom skrbi, stalno se produljuje životni vijek životinja/kućnih ljubimaca, ali onda one i dodatno boluju od kroničnih i/ili bolesti povezanih sa starošću. Velik broj kućnih ljubimaca i drugih životinja boluje od kroničnih bolesti, primjerice dijabetesa, hipotireoze, epilepsije ili kroničnog bubrežnog zatajenja, a koje zahtijevaju dugotrajnu, kontinuiranu i nepromijenjenu terapiju. U takvim slučajevima obveza ponovnog odlaska veterinaru isključivo radi prepisivanja identične, otprije poznate terapije stvara dodatno administrativno i financijsko opterećenje za vlasnike životinja, bez stvarne zdravstvene koristi za životinju kada je njezino stanje stabilno i pod redovitim veterinarskim nadzorom.

Uvođenjem mogućnosti izdavanja ponavljajućeg recepta omogućuje se jednostavnija i pristupačnija provedba propisane terapije, smanjuje se broj nepotrebnih dolazaka u

veterinarske ambulante, a vlasnicima životinja olakšava se odgovorno i kontinuirano provođenje liječenja te racionalizacija troškova i vremena.

Predloženo rješenje slijedi načelo koje već dobro funkcionira u sustavu zdravstvene zaštite ljudi, gdje je ponavljajući recept odavno standardan instrument za kronične bolesnike: na temelju jedne liječničke odluke lijek se izdaje u više navrata tijekom određenog razdoblja, bez potrebe ponovnog dolaska liječniku radi svakog pojedinog izdavanja. Nema opravdanog razloga da se slična mogućnost, uz poštivanje svih stručnih i sigurnosnih uvjeta koje propisuje veterinarska struka, ne predvidi i u području veterinarske medicine.

Praktične pojedinosti provedbe ovog prijedloga (rok na koji se ponavljajući recept može izdati, najveći broj ponavljanja, vrste lijekova na koje se institut ne primjenjuje i slično) i dalje mogu (i trebaju) biti detaljno uređene pravilnikom iz članka 72. stavka 10. ovoga Zakona, ali se predloženom izmjenom osigurava da sama mogućnost njegova izdavanja bude čvrsto utemeljena u zakonskom tekstu, dok se isključivo tehnički uvjeti ostavljaju podzakonskom uređenju.

Pravo vlasnika životinja na racionalizaciju troškova i vremena ne smije ovisiti o tome hoće li se ponavljajući recept naći u pravilniku, već ono mora biti zakonski utemeljeno, jednako kao što je već utemeljeno u sustavu zdravstvene zaštite ljudi.

Marija Lugarić